

Nørgaard-Sørensen (S):

Dette lovforslag betyder ikke – vil jeg gerne sige til undervisningsministeren – en ny og forstærket indsats mod ungdomsarbejdsløsheden, for det har én ganske bestemt forudsætning, og det er afskaffelsen af den såkaldte lov nr. 488, der som bekendt drejer sig om den kommunale forpligtelse til at afsætte midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Det betyder, at kommunerne ikke længere skal være forpligtet til at afsætte et beløb svarende til mindst 130 kr. pr. indbygger til dette formål, mens amterne ikke længere skal afsætte mindst 10 kr. pr. indbygger. Det er vi naturligvis imod. Det kan nemlig kun opfattes som en stærk nedprioritering af indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden.

Ministeren gør meget ud af i sine bemærkninger til lovforslaget at forklare, at kommunerne har gjort meget og endda har afsat beløb, der er større end det lovhjemlede minimum, men det er en sandhed med modifikationer.

I 1983 opfyldte således 87 ud af landets ca. 270 kommuner ikke deres forpligtelse. Også af den årsag mener vi, at forpligtelsen burde opretholdes, og derfor er vi naturligvis heller ikke særlig glade for dette lovforslag. Det fremstår for os som et underligt rodssammen af to helt forskellige ting, for det første de hidtidige bestemmelse om ungdomsvejledning i kommunerne og dernæst en bestemmelse om, hvad kommunerne kan – men vel at mærke ikke skal – gøre, når det drejer sig om uddannelse, kurser m.v. for unge.

Der er naturligvis ingen forpligtelse til noget som helst. Kommunerne kan såmænd få lov til at gøre både det ene og det andet, men hvis de ikke bryder sig om det, kan de bare lade være. Dette kan vi ikke se som en ny og storslået indsats til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Alle bliver uforpligtede. Men staten vil naturligvis godt hjælpe, og undervisningsministeren lover i bemærkningerne at afsætte 5 mill. kr. til foranstaltninger, der omtales i loven, og jeg går ud fra, at det er de forskellige former for kurser for unge arbejdsløse, kommunale kurser, vejledningskurser for unge med særlige vanskeligheder, kontakt- og informationsordninger m.v.

Nu står dette lovforslag ikke alene. Ifølge bemærkningerne hænger det sammen med arbejdsministerens bebudede lovforslag om beskæftigelsesmuligheder for unge i kommunerne. I bemærkningerne – har jeg bemærket – siges det udtrykkeligt, at arbejdsministerens lovforslag fremsættes samtidig med dette, men folketinget har ikke set det omtalte lovforslag endnu. Det ville have været rimeligt, om undervisningsministeren og arbejdsministeren havde prøvet at finde frem til en fælles fremsættelse af deres respektive lovforslag, således at vi kunne have fået en samlet behandling af forslag, der vedrører den kommunale indsats mod ungdomsarbejdsløsheden, og det er mildt talt urimeligt, at folketinget skal behandle lovforslag, der refererer til andre lovforslag, der end ikke er fremsat endnu. Denne mangel på koordination er ikke acceptabel, men vi kan da i hvert fald konstatere, at venstregeringen har fremsat sine forslag, så venter vi på den konservative regerings forslag desangående.

Den umiddelbare konklusion vedrørende dette lovforslag er, at det er temmelig rodet, og at det er uforpligtende over for alle. Endvidere forudsætter regeringen ikke, at arbejdsformidling og arbejdsmarkedsnævn, som kunne sikre en koordinering og sammenhæng i foranstaltningerne, skal medvirke. Tingene stykkes ud i flere lovforslag, som først og fremmest er uforpligtende.

Vi vil meget gerne opfordre regeringen til endnu en gang at overveje det betimelige i at afvikle lov nr. 488. Fjernelsen af den kommunale forpligtelse og nedsættelsen af statstilskuddet vil efter vor opfattelse betyde en væsentlig nedskæring i aktiviteterne til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Det vil give et skær af, at indsatsen går væk fra de aktive foranstaltninger over til den passive hjælp, og det kan vi ikke medvirke til.

Kirkegaard (KF):

Først en enkelt bemærkning til hr. Nørgaard-Sørensen, der gav udtryk for den opfattelse, at det, at man ophævede lov nr. 488, automatisk ville medføre en nedprioritering af bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Jeg er overbevist om, at hr. Nørgaard-Sørensen gør sig skyldig i en fejlurdering. Det er i alt fald min erfaring fra de kommuner, jeg har kendskab til, at man er overordentlig